

מְדִינָת
יִשְׂרָאֵל
מִשְׁרָד
הַבְּטַחֲוֹן
אַרְכִּיוֹן
וּמִעֲרָכָת
צָה"ל
הַבְּטַחֲוֹן

לְפָנֶיךָ
סִירְבָּה
סְבִּירָה
סִירְבָּה
סִירְבָּה

בתיק זה, בהשוואה לתיק המקורי, חסר קטע ממסמך אחד, אשר נאסר לעיון על פי קרייטריונים
שנקבעו על ידי שר הבטחון, כתנאי להקדמת פתיחת החומר לעיון

תיק זה הוא העתק מצולם מהתיק המקורי הגנוו בארכיוון צה"ל ומערכת הבטחון
השימוש בתיק זה מותר רק למטרות שאושרו כדין. חל איסור על ייצור ו/או צילום
עתקים נוספים מהתיק בלי אישור ממי שהוסמן לכך על פי דין.

2

1041/84
608

משרד הביטחון
ארכיון צה"ל ומערכת הביטחון

התחולת התקין

אָמֵן כִּי כַּי אָמֵן

שם הייחידה:

נְסָעַת (יְמִינָה)

הנושא:

1000) 100

ס.א.	ט.ז.	שם פרטי ושם משפחה	מספר מסמך
5	6	ס.א. מ. כהן	061519
6	1	ס.א. מ. כהן	1540
7	1	ס.א. מ. כהן	1623
7	1	ס.א. מ. כהן	1637
9	1	ס.א. מ. כהן	1911
12	1	ס.א. מ. כהן	2018
12	1	ס.א. מ. כהן	2140
13	1	ס.א. מ. כהן	2135
4	2	ס.א. מ. כהן	2333
		ס.א. מ. כהן	070715
4	3	ס.א. מ. כהן	2010
		ס.א. מ. כהן	2
6	3	ס.א. מ. כהן	3?
6	3	ס.א. מ. כהן	080120
7	4	ס.א. מ. כהן	1245
4	3	ס.א. מ. כהן	2145
14	6	ס.א. מ. כהן	100145

"וַיְמִסֵּן"

ג.צ.מ. 460313

ללא
טב

2525/M

112 of 213

卷之三

7.3.75

עמדה, מפקדים בחטיפות-כוננות רגילה שלא גראח למישחו שזה רציני.
 (כמו שנאמר בשבוע שעבר).

יום שבת, חיה רגיל. קיבלתי כל הזמן חודעה על כווננות, אך חודעה ראשונה של משחו שחולך לחיות קְבָלָתִי ב-0150, מילה ראשונה, וזה חייה להכנס לכווננות טפינה. זאת חייה המילא חראונה והיחידה שקיבלת הי. הצלחנו להכנס, כלומר: את האנשיות הכנשתי לבוגרים, גם קשר ואני נכנסנו לעמדת הפרסומות.

ב-2000 בדיקת חיתת הפגזה קשח כשלאחר כמה רגעים קיבלתי פגיעה בעמדת הטקטיקות ולא רأיתי יותר. מולנו (אם מישחו מכיר) בצד השני ישנו מוצב הצינורות ואילו חטកים, כסבירור לי שטמה שפחדתי זה מ מוצר הצינורות שנמצא מצדיה השני של חעלת. בכלל אופן, לא היה לי כבר מה לעשות בעמדת הטקטיקות יצאתי ועשיתי סיבוב בחמ"ל. ועוד היה בין זו ל-18 סיירות קומנדו שהיו כבר במחיצת הדרך לחעלת מוצר הצינורות אליוינו. אחד החויות קשوت ביותר שהיתה שלוחה היה חלום הראשוני של חח'יליס. אני לא מדבר על זה שאנשים שהיו פעם ראשונה תחת אש, חביתה היה שלא חיתה להם שום הכנה או מיליה על מלחמה. גם אני לא קיבלתי מיליה על אפשרות של מלחמה שתהיה מתי שווא, או פחתה אש תהpagזה נטשכה וברגע שראיתי אותה חטiroת הצלחות להכנס לחמ"ל ושם אני זוכר, בעצם, כשהיצאתי הייתה פשות עצקה "שועלים עליינו". לדעתי זה היה הרגע הקשה ביותר בכל הלחימה, החבורה היו שוק, שום דבר לא עזר. ואני דיברתי אחרי שהזרכנו עם האנשיים, הם לא ידעו בכלל מה קרה איתם והרגעים הראשונים היו קשים ביותר. בכלל אופן, בתחילת יצאתי החוצה, ובכמה הרגעים הראשונים היו חתכים עם מיקלעון ונתקבхи כמה סיירות. אה"כ רוני פאיילות שנחרג לאחר פבן הוא חצילה להפעיל טאג באחת העמדות ובזאת למשה השפכנו את כל חסירות שנטחנו אחריו זה לכיוון המזח.

יצאת עם אנשיים, לא בלבד?

במחלה יצאתי בלבד, רציתי לקחת אבל אף אחד לא יצא איתי. לאחר מבחן (אני לא

יודע כמה זמן, בשביולי בכל אופן זה היה הרבה מאד) אני מתחמם"ל עצמו הפטמי מיקלען ועוד אחד מתחווילים עם ג' חגורים ואלה היו כמה רגעים ראשונים שפשות אחד לא ידרת. אחרי זה הצלחה רוגני עם המגן. לפעשה בשלב הזה התברר לי שהיסלנו את כל הכה הרציני בטעות ושמשש חזץ מזרירות בודידים כבר לא תטריר אוthon במשר כל הלחימת. במקביל אליו זמן כ-ק"מ ואצי צפונית לנו (איטוא שחתעה קצת עשויה עיקול) היכינו את ראש חנשר שלהם. באותו זמן עבר חי"ר כצרי, זה היה בערך ליד סוטוב האורייב.

לפעשה כל העסוק של הלחימה איתם במשמעות בערך עד חמוריים. חיווה לי שעה. שעחים של פונזה. כי שמכיר את המוצב, 150 מ', מתחם שלוי ישנה סוללה עפר בגובה שטרתת (בר אני פבין) להשתיר את הדרך מהעיר השני. ואחרת החויות הקשות של הלחימה, המכרים הבינו דרך ראש חנשר שם עשו מצפון לכיוון השער חס יכול לחניע 150 מ' מתחם כהן נמצאים בשטח מט זאנוי לא יכול לראות אותם.

כאשר האש נסquam אדי החהלתי לפוחת מעדמת הצפת את הנברונים שעוד עבדו יפה מאוד, אני זוכר הם חלו שט דחפורים לפrox את הסוללות והיו פגימות יפות. לאחר מכן, כל יום שבת, לא חביברו שם רכב כבד. חי"ר הניע 150 מ' מתחם, החזק על הסוללה ובשם כל הזמן ירד אש טוחנת טסלול. בחתופה חרואונה שחיתה עם מוצב חיצוניות נהרג סמל מוצב, נרב מזרות, חפ"כ שלו. נפל פז ליר חטיפה שלו והוא נכנס לתלם עם שף רם פגימות. כל זמן תפווח, ביום שבת בלילו בשעות בין 1100/1200 עשייתי חבירת עם חיים - 401 שנכנס עם חנק. עוד אחת החויות הרציניות זה שביל החוף דיברגו על חבירות טקטים עם מועדים ואף עשינו הרבה חריגות אבל, אף פעם לא עשתי את חבירוגול עם טק אלא פשוט עם זלדה או זחלים.

בעשו, כשתגננו נכנס והתברר שחיטה היה צר פדי ותו הרט את הטעה ולאחר מכן חבגדה לחגדה חייתי בא ושם פה נדר ושם גדר, אני זוכר שביהם שני ניסויי לשים פוקשי תאורית (אני חושב שזה היה עם זו שופרין לא ידעתי לשום את המוקשים). ודן הסטיר לי איך לשום את מוקשים.

חווים נכנס וחטב חיטב בפתח חילצתי את הסטל חתוג וחת"כ חפוץ, ותו יצא בשנות, לאל שבת חיית די שקי.

* *

תנק פנס בלילו ?

כן, בין 1100 ל-1200 בלילו. כל ליל שבת אני זוכר שטעהתי כל הזמן את סיירור הטירונות שבעבורו את חי"ר. אם חביברו אל החוף את הכוחות שלחט לא שלנו, תאורית - אני זוכר שחתחלה חייה לי ולאחר מכן גנבה החתחושת, ניסויי להפעיל אותו זמן את ח-10 שלו, מש"ק מרגמות היה בחוץ כמו שזאת היהת הפעם הראשונה שראיתי מרגמת זו מקדוב, אף וחוויתי ציריך להפעיל אותו. עוד אחד הדברים שפואור הרגיזו אותי, אני זוכר שירתי כ-80 פגזי תאורית ואני חשב ש-10 פגם אולוי היה עם מענחים ואני חזר בפיירושו: זו אולוי, היה עם מענחים.

עם אור ראשון, אחרי שאורי יצא, חילם יצא עם החנק. היה התקפות מתחוללה שנמצאה 150 מטרנו אבל לפעשה לא תטרידו. כל זמן שהיה חי"ר לא תטרידו אותו חרבת. מטבח האנשימים - חתך היה זו איש, בחתחלה חגייע עוד קשר שתהיה ציריך לעשות חיפוי, נתקעו § ג אושי טרנו שבאו ביום שבת לתקן את הנגרטור והביע בערב יומם כייטר מכך"י. יומם ראשון - אני כל הזמן בעודה מטווה את חנשר שטחילים להעכיר טנים על דוברות ונגמ"שיט. על דוברות לא על ראש חנשר. לאחר שפנעהתי לחם בטרקטור שם חעלו, הוא נפל לפנים, חם עשו כל מזג מאפחים לחזיאו אותו.

שאלות :

תשובה :

באייה שעט בערך התחליל לעבר רכב שלו ?

שאלה .

תשובה :

אני באמת לא יכול להגיד לך שאותם, ביום ראשון דיו בבוקר, אני זכר עם אור ראנן כשראיותיו שתחילה לטעביך לצר עטני עם דוברות. אחת הביעות תקשורת שלילי גם עכשו לאחר שחנברוניס חלכו זה שהיתה לי קשה עם ארטילריה. אני זכר שעד קיבלהו את זה ובתחילה היה טרוד קשה, כי כשקובלנו אותו חייתי מקבל כל פג' גמיש 15-16 דקות, היה קשה מאד לטורה ואמט וטפרים לטעמה המחלכו שם חוטשי ובמאות. עבורה יפה עמי לא ציינש לראות אותו אחורי זה, עשה ק' קירור (ישוב שם, והוא נכסה מתחת לאחר חוכמים (טפרים ישבו בתוכו). בטלפון טוח אומץ מאייה מביעים טפרים.

בר שטפידי יכולתי לשחק עם האנשימים. סה"ב היו לי בסוף א' איש בעמדות, בפרש הזמן הכלכלי נם להבניות את אנשי הסדרן.

ביום ראשון כל הזמן התקפות הי"ר תצלחתי להוכיח אותו יפה. ביום ראשון, גנטולנק בא' טבקים מולגו עד חיו לי ג' טבקים שעשו חטירה, יגאטי עם חטף שנשארא לו וירינו על הטעק בזוקה. עוד חום אני לא יודע איך לא פגענו אלא לירנו. אחורי זה תעטך ברוח. אחורי ירות תבוזקה חזקת לא היה ניצוץ ואני לא יודע עד חיו לפה.

אתה מתעלמות שאתה לי במקום זה היה הרומה. כאשר עמי היה רומ"ה אך כשרצינו אותו במלחמה לא היה רומ"ה, עכשו אני יודע לפה. מתחברך שהסתREL שיצא והוא היה חתום על הרום"ה ולבן לך את הרום"ה אותו, כך שלפעמ' ביום ראשון נחרתך בלא משך ואנו ינוט-טנקים.

כל הזמן ניסיתי לטוח, ירד שם מטוס על חגורך ולפעמ' חדו לא מגע. אבל היהת בגיעת אהת יאה של גפל"ם ליד טנקים. ביום ראשון נדחט לי קיבלהו הורעה להפסוק לטוח את חגורך כיוון שרוצים להשאיר אותו שלם לטעביך כוחותינו. דבר זה נחשך עד יומ' שני. ביום ראשון בלילה היה רסיק אויר עט כוחותינו, אני לא יודע במתה זה עדר. בבל אומן, בלילה ראשון חם לא הגיעו לדירות ביוון שם לא היו ארכיפט. הם עמדו כל הזמן על השוללה ושבטו. יומ' שני בבוקר,

אני זכר שדיברתי אז עם דן שומרון, ערד לא ידע מה חפצב, לא קיבלהו שום דבר, אני אחליות לחזוק מעמד לא עלו עלי טנקים וכל פעם אמרו לי להחזיק כך את חילתה ביוון שלמהותם בבוואר כוחותינו ואליון אומן, כך עמי לא דאגתי. החברך לפעמ' היה נשעט בטוראל גבורה. ביום שני, דן שומרון אמר לנו שהלאו לנו ס' טנקים, הפסכנו אותם בקרב ולא במלחמה. אחורי בן הוא שאל אותו מאיטוא אני. עמי הבנתי שהפצע לא טוב, ותחילה לעבור בכונקרדי התהמוץ' כדי לראות אם נשארא משוכן חסום את השער, תחלילתי לחסוב על כל מיני דברים אבל לא היה שום דבר.

הדבר היחידי שנשארא זה פזקי תארה וגמ' עמי זכר שישבתי בקשר וחתבירות לי בדיווק איך פ' לסידר את זה. איך זה פעל - כבר לא הספיקי לראות. באחוריו צון הבנתי שאחנו ניכנס והעדרתי אה כל בוגך תחמהושת למפט"ל. לפעמ' א' הבנתי שאחנו ואצרך להלחם בתוך חפצע, שאחנו כולם נחרכד בחמ"ל ושהם נארגן את הלחימה. יומ' שני בבוקר, קיבלהו טלפון שתוחלט לחפשין לטוח את ראש חגורך. עמי כל הזמן היהתי בעמדת החטפות עם מכשיר קשר וטוחחתי את הקשר שתוחה מבעבר את חטוה לטלולות. באחורי צון סיורת טלפון ישר לעמדה תחלילתי לשוחה וקבלתי פג' של טנק בעדרה מהצד השוני. עמי זכר ערד שחלילם להגעה לחמ"ל ושם אייכרתי את החברת. אה פ' שלב הלחימה הבא עמי אספר שאחויו שעשיתך אחרי שחדרנו טפערין.

כל הזמן בבוקר גזרתי את הטנקים שלחם שוחקבר וחותמינו את סוללות ה-100 מתחורי הטוללה טילוי מצפה וחלילנות תחילה לתקיר. אזהתוחלט שטולכם עם הטנקים, אבל לפעמ' עם הטנקים לא היה לי עם מה לחסום אותם.

עמי חילום (רוזני ואלטנו) געפדו עם המגנים, הם שלחו בתחילה את חמי"ר וקצרו פ' שבל אחד קיבל בדור בפצח, והם נשארכ' בטורען עד חיוון. באחורי צון הטנקים חילו לחבוס לטרוב וחיה קרבי

תעלות דיו קדר ואנחנו התבוננו בתוכה חתמו". חיו לנו עד ז' מלחמות (וחטףו השני לחיות) טבורה אולם, כאשר בכל פה ישב הייל ובכל פה שתחקור בקידור. מבחינה התחזקה ופזון לא הייתה בעיה. זה היה שני אהיה"צ – לפניו ערבות, לטעה חם היו כבר בפזון, וחיר"ר עלה עם לחבוריים. ואחריהם הטנקים שלא הייתה לחם שום דבר שייחסו לחם את הדרור. נכס טנק, נעדב בפחח ואם זו הטענה, מה נפצע החטמו". עד מה (?) אחד וחתול לכל חור גודים ענק ראשון נבר את התחזקות, יצא, ובא טנק שני. ואז חזרתי לחברה ושמעתה מה נעשתה. חוץ מרעש חזק ועוצמתי חסוך לא עשה כלות. אבל בדבר אחד חוויכן עוזר; הוא שapr את כל ערמות החול שחיו וסתם פתח אחד. מה שכן עשה הרבה זה במשך כל הלילה חוויכים שלשלו פנים עשן ורסט, פתח אחד אני זכר שטגרנו אותו עם פטה בר' שחוריוניים היו מתחזקים תמיד ליר וללא יכולו לחתול גל פגימת.

חברה בשלב זה היה דיו פרוטטי פריטוניים וחגנרטור לא עבר, קשר עבד עוד בלילה (בליל שני ואו"כ כשבהו חסוך השני הוא פיצח את הכל ומאז נשארנו בלי כלות. זה נמשך כל הלילה. בינו לבין קיבליך את הפיקוד בחזרה ושליחתי איתם הייל (ניסיתי כל הזמן עם פק-25) שיזמיא את האגדנה החוצה וחוויכן גם נפצע. פה אתה אני שפעתי בפירוש שחוויכן דיבר עם חמשה. הם אמרו ששם לא זוכרים אבל אולי אומנם אני שמעתי את הפוץ עונח להם. רציתי להודיעו שחוויכן במצב קריטי. באוthon זמן אני חיכיתי שיגיעו אליו כיוון שלא יודיעו מה הפוץ. ביום שלישי בצהרים זה כבר לא בירום שלישי בכוקר נתני פקודה לבולם לשיטת את מסכות הנגד. ביום שלישי בצהרים זה כבר עוזר גם מבחינה תעשן וחריטוניים. כבר לא היה הפוץ לעת וחגנרטו שטגרנו "חולכים". אף אחד לא חשב על שבי. אני מס לא חשבתי שאמם יקחו אותנו בשבי. חנדרות שלנו היו מלאות בטעות בצרו ותארתי לעצמי שאמם יתחמקו בדרכם בזאת, ביום שלישי החלה לחנק ולפנות ערבע שטגרנו בחוץ צעקות בצרחות, ג' מחרצות שלוי היו עולמים חרשים. באוthon זמן עולת חרש פצ'יללה איבר את העשונות, ברוח החוצה ושם חרבו אותם. תמהלו לנחל אושם את הפוא וטנן.

זה מספר לי שאתה רוצחים שכנענו ומביתים שלא יחרבו אותנו. הפוא וטנן נמשך כ-20 דקות כשביבנו היה פוא וטנן חטף לא רצח לחכגע זאגי החלטתי שאנו לוקח את צ'אנז. חסוךנו לעש לעשות היל, קשר השפיד את כל עזיני תקשור. אני זכר אם ארון של חיקי מסמכים שטגרנו או חיל, אז היה עסק של צ'אנז. בסוף החלטנו שטגרנו יוצאים. אני יעצמי הראשון, אחרי הבלתי ואחריו כל חפוץ. השביה היתה יפה, נשאתי לפניו אל"ם.

שאלת : מה הקשר לחפזות האויב על חפוץ ?

משמעות : לפניו כל ירידת עליינו שם היו סדריות עלינו מסיבות בהחלה זה חור פ-500. אבל לפניו כל תקפתו היתה חרצת. אתה פדכיד לך את עיניך תפנויים. ביום הראשון לפניו הפגזה חיינו יונדרים מתחזקות ובתחלה חיינו משאייריות את המגינים למפלחה. חילך לנו מאג' אחד, ותחבר'ר'ד נשארו עם ז מגינים. טוביים. מזח לפניו שלפני כל חפזת עריך לרדת עטמאנים ולטעה אה"כ חיינו עריכים לקטוץ מחר למלוחולחרבץ. היה לי גם הרבעות טוביים ביום שני של "אש על המזוז" היתה אש די טובת, ביום שני בלילו, קצת חרגינו את חפזרים בפוצב עצמו.

2-1-2

חומר פלידטן: חייתי פ"ט במלחמה, פלוגה ס". יום שבת ב-2000 בצהרים הפלחה חפזה אותנו על הטנקים. חפ"ם היה אצל חפנד"ר לקב" פקודות, אנחנו היינו על הטנקים במצוות לאישור שלטם. חטף היה חסונית היתה להטפזר בשפה ולחכמת. כטובן שתחקפת המטוסים בשעה 2005 שינה את התחכנית ויענו על דוחים. הגיענו לצוות כביש הרוחב וחתולנו לעלות צפונה, נעצרנו בדרך, (שינו לנו את התחכנית) ויררנו ורומח, לזרה הרורפית החלה לנו לנטוע לכיוון חוף, נעצרנו דרך עפר פציר עטיפה לכיוון הפה. ז"א עברנו אה בסיס הפליגים, אה ה"ותיקון" שטגרנו ורומח.

המנדר גסע עם הנגומ"ש שלו בראש, פאחיםיו כל הפלוגה. פאחים שמענו צורר ולפוק' של חוף"מ (עלינו על פארב) "וימינה גונח קדימה התפעער", זה היה אחורי זה בוצע. חסתבר שיש שם פארב של לפעלה מ-800 איש הם שכבו בשטח שדק מادر עם כל כלי המשחית מהטניות נור טקיות בזוקות וככלום למיניהם. תימה מכת אש רצינית בעומק הראשונה זה כלל פגימות פties ודאש מקלעים שחיתה רצנית ביתר, פיזרו את הפארב ותוך אדקות הרוגנו כמעט את כולם.

אחריות רצוי והתחבאו אחריו, תירוגות ראיינו אותו פפא זוללים על ארבע ובורותיהם. לך קצת זמן עד שהחדרוגו בון שחבילן היה נדור פארב. ז"א לטרות שהחדרוגו פמי שצדריך, היה בלון, אבוי החשכו לבון חמזה, בחמש' חדריך עלייש על עוד פארב, בערך באוטו סדר נדור ושבב היהת אותו תרגול ופיזרוו אוטם. העיר הזה הוא פארד נירח ואני לא יודע מהו דזוקה עליו, ואיך ידע איבט ובאייה יעיקול להשתחרר. אני משער שהם גילו את זה בקשר. בכל אמן היה ג' פארבים, עברנו את זה וחגענו לסלולת שבין הבפר למזה, פרנסנו שם לאודר הסוללה, עמדו בעמדות וצינו על חפיטם כבודן שזאת חטא לשון ולא צפינו גם כל הטעים שבעזר השני) לא ארע שום דבר, היה ירידת פכין חמזה, מ慷慨 חייג וקצת רוחקים ולא זיהינו יריות, בכל אוטן חבנו שהחמצב במדוז הוא קשה. עד פהו 1230 לא קיבלנו שום חוראה להכנס לפוצה. בשעה 1115 חט"מ קיבל חוראה לשלה טנק לבפר משום שעיבלו דיווח שיש שם פצרים וחרוג וצריכיות להוציאו או מהשאלאלו פי פכיר את הגזרה הדרומית ומכוון אני חתוי שם בתוך חיל אפרתי אני סביר. נתנו לי את תדר של גדרות חיילר, ביצעתו שטח חבירה. בוקשתי שייהיה לי אדם בפתח הכפר. חנעתו לשם ובאמת חיבת לי בן-אדם. בצעתי הכל כפו בחרגולות: שוכבתי את הטנק וגנבתי כדי לקחת את החירוג ולצאת.

הפתחה היה ער מדי וסבחנות טכניות לא הייתה אפשרות להכניס טנק. אה זה לא ראיתי ויכול לחירות שהייתי בלחץ של מהירות, נכשתי בכל זאת וחסתכתי בתיל שם, גורתי את תעדרה שחיתה על שער ונזדרו קוגוטים, ג' מ' בערך של חוטי חיל.

לא רציתי לחשיך לנסוע בחשש של ניאוץ וכו'. חנעתו לכפר. הארט שסתם היה ספל הפטן הוא חסבior לי בדיווק מה קורה איתם. (ספל הפטן נהרג אח"ב) ונכשתי גונמת. בפתח שכב החדרוג פגושה, היה כמח פצעים אחד בעורת פגימות די רציני כפו שאלי סיפור. זיו שם גם אנשי חיליות גג. טרור, שאנו בצהרים לתוך את הנגרטור שבמקרים ונתקעו שם. הם נראו פארד גבאים ומכותל מה שעשיתי זה – את החומחן השארתי ליד הנק. קיבליך מספל הפטן גראן עזים ותשארתי אותו לדור אמך. קאנל-אונטס-טולץ את הקוגוט עם חזירים (?) אדים אחד החבושים פגימה ברוי שיעדר בכל מהചיריך לעודו בחרק חטמ"ל, אדים אחד שפטו בפתח עם עזיז ורימונים, שפטו עלי כובע ושבב"ז ועלותי לפעלה לפעלה שעכשו לפי האירר אני דואח שזאת היהת עמדה פט' ז. היה שם מג'ט אליג', עמר שם וטווה את הארטיילריה. לפי מה שאנו חכר בכל דעם שהוא ביקש סיוע הוא קיבל. יריגו שם פלי סוף, ז"א חטמ"יסט ירח לפעמים אליל ירח, או שחמגיסט יצא לחביה החמושה, אני עצה יריות. בכל און, היהו איתנו בערך 4 שעות חזק מקירות למשך כרי לראות מה קורה עם הארט שלי שעדף שם, ולודור לתומחן שנוטה לחוץ את חזירים. ביקשתי בשעה 0230 רשות לעודב את חפסום, חלחו פט' לפנות את חזירים לטרות שזה לא הספיק, אך החלטתי שחל על חביבון של פnk לא שפיש בחרק פטו ביקשתי אסור לעצאת. נדוח לי שזה היה טנג"ר חיילר, הוא לא נתן אידאוד פשומ שדרן חיראה מהכפר מלאת פארבים וטומקמת. הורעתי למ"ה היהירה שצלחתו לירזע עוז קאד (חיה מולד ז') שאין לי איזור לצאת. שארתי שם עוד שעה ושוב ביקשתי אישור – לא קיבליך. בסביבות 0400 קיבליך אישור לנואם ולהגטרך לעלוה. התוכניות המקורית היהת טאג אקם את החירוג והפצעע לאחג"ד שחיתה קעת אחורי הוגבורנים (נערכת לעזר), שם בין גנברון לעצידר היהת האחג"ד). השינוי היה שאני לא לוקח אותו לאחג"ד; אלא מצטרך לפלאה וטפשיר להלחם איתם בינותיהם, הפלוגה שלי באח פפא לפתח הכפר, התהוטה בסביבה וניהלה שם אש. אני ואלי שמענו מהעמדת האחג"ד שירורים שם ואפרתי לו שאנו בוגה אלה מחללות שלוי מזורם שם חוו חכ

קרוביים. כפי שאמרתי, קיבלתי הוראה לגאה ולהצטרכ לפלוגה ולחמשין להילחם איתם.

את הפקוע עם הפגיעה הפנימית לא רציתי להשאיר, וההרוג לא היה מפduit לי להילחם. לבן שפחתה את הרוג לסיטון ובאות הפקוע הכנsti פגיעה. לפחות הטעינה הייתה ארייך לחמשין להילחם אך לא נלחמתי. ואם היהי יודע שאני לא נלחם היהי מזאי עוזר אנשיים. למשל, את חוליה הבנטסור שלא היה יכולה שם. הם דורך כל הזמן ביקשו עם דמעות בעיניהם שאני אוזיאו אותם, אפרתי להם שאני צריך לחמשין להילחם ויותר מאיש אחד נוסף בתוך הארייך ואחד על הסיטון אני לא יכול לחמשין. יגאתי חוויה והצטרכתי לפלוגה. בינתים מה שקרה עם שאר הפלוגה שלא היהי עד זהה, אבל שפחת), הם פמדו וחמשיכו לירוחות לתוך המים, על סוללה חלשות וחתמ"פ בשלב מסויים קיבל הוראה לפרוץ לחוץ פגעה. הוא הקים חבירה עם האנשיים שבתווך פגעה. מה שהם לא סיימו לו, שדרך מלאה טרבים ומוקשים, הם אמרו לו לבוא, הוא גם לא ידע שיש 5 טנקים תקועים בפוגה. בקשר אמרו לו: בוא תיכנס, פבלי להזחירו. ג'ונילקח את הפלוגה וחתחיל להיכנס לתוך פגעה, בדרך הטנק שהחריו על מוקש, והוא עאמו חטא מכח אחה, 5 בזוקות מהטארב. הוא הצליח לבסוף אחורה וחודיע שהוא לא יכול להיכנס "יש טרבים". הוא עמד בפתח ולחמשין לירוחות לכיוון הפתיחה של המזח עד אמרו לו לעלו יומר אפונה לכיוון הכפר.

קבלתי פקודה מהטב"ד שעד חבורך לא יהיה אף טנק בצד "אאר", כולם היו אחורה. החלהנו לדסוע אחורה לכוכoon "גידר", ובאזור ראשון לא היה שם טנק לחוגיא צוות אחד שנשאר. זה סייר בפני עגמו, אפאל לסתרו אח"כ). נסענו אחורה, הטנקים עד מטוזדים לא יכלו לחביע, הם נתקלו בטרבים עצומים ואנשיים נהרגו. שרירות הגדור - 6 טנקים, דילגו אחורה עבר ציר "גווה", (חביר שתחבר את "גורת"). עמדנו אדי במרוכז על ציר "גווה": 4 טנקים תקינים, טנק אל' לא היה תקין, אי אפשר היה לחתמי אוחטן עוד טנק אחד מ-52 של דובי קוטלר, ובאחדה בפרקיה שהטארים יגסו לטרוץ מאיזהו מקום, אלו ניסע לשט ונדעוז או שנעוזר. זה כל מה שקשר מטוזדים, ומה שהיה ביוםיהם הראשונים.

לבבי חמ"ט א שנשאר על הלשון. הוא נשאר עם חזות וחתמים כבר התקדמו קדימה. כל הפטן היינו איתנו בקשר. אחה"ג הוא קיבל הוראה לעזוב רבלית את המקומות. השה כולם מוכת ארטילריה ומוקשי טרבים. הוא לחש את חזותם שלו, אה לאז הגשם האישי, וחתupil לנוף רבלית לכיוון "גידר" על חדרך. טפה לא היה לו, חסרנו לו אירך ללחט, רדפו אחורי טרבים. הוא הגיע עד הנברונים ושם פג טנק (יותר מאוחר, השתרט שזה פג מהגדוד שלנו שנעוז). הוא התגיאו אותו, ונתנברונים החabil לנסוע, חבר וחתפקיד לגדוד, לחמשין להילחם עד שנפצע.

אהיל פינקן:

(מכנה את השאלה למפקד הכפר), האם הספקתם בתקופה שלפני - לאחמת יוט המכיפורים לעשה חריגות מעוז של חריגות הפגזה וחריגות נזיטה, וכוננותו בשיטה?

אליהו מפקד הכפר: כמו שאמרתי, הגעתי ל עוז בערב באש השנה. בראש השנה אני זוכר, היהת גם פקודה או שהוא חייך משמרה ומשהו לא לעוזה כל גנין הכוונות והחויריה. נ' הספקתי לעשות שתי חוותות בתקופה הדאת, ח'ויריה אחח הרשותה בדיק בערב שהגעתי, היהת חוות כשהיה המפקד האובדה כהנח'ל. ובין ראש השנה ליום הביכורדים היתר עוד חוותה אני עצמי ביצעתו אותה כשל ערב לכני העליה לשמור הם קיבלו מני תדרין של כוונות ספיגה, כוונות שיטה, ומסויים. והגענו הוראות חזות, ובטן קצין מודיעין הגיע, בכל איזן מבזינגד כזו של חריגות זה היה בדר, מה שחששתי... וניסתי במשך הזמן לתה להם היה חוסר אימון בידע - בזאת וזה היה

جیلی

74 198

- 44 -

4

משרד הבטחון
ארכיוון צהיל ומערכות הבטחון

סשוויה התחביב